

การออกแบบพื้นที่สาธารณะ ทางเดินเท้า และทางเดินลอยฟ้าย่านโยธี - ราชวิถี

ธีรจุฑา บุญยงค์¹, ศศิกัญจน์ ศรีโสภณ²

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาลัยรังสิต ปทุมธานี ประเทศไทย

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบทางกายภาพและกิจกรรมในย่านโยธี-ราชวิถี 2) เพื่อศึกษาระบบสัญจรและรูปแบบทางสัญจรบริเวณถนนราชวิถี 3) เพื่อนำเสนอผลงานออกแบบพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ทางสัญจรเท้า และทางเดินลอยฟ้าบริเวณถนนราชวิถี โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและลงพื้นที่สำรวจกายภาพ ข้อมูลกิจกรรมผู้เข้ามาใช้งาน ระบบและเส้นทางการสัญจร และพื้นที่สาธารณะที่สำคัญภายในย่าน นำมาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดโครงการเมืองเดินได้และแนวคิดเมืองเดินดี นำเสนอผลการวิจัยผ่านผลงานออกแบบ 3 พื้นที่สำคัญในย่านได้แก่ 1.พื้นที่สาธารณะ ออกแบบเชื่อมโยงกับบริบทรอบข้าง เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ สร้างทางเลือกในการทำกิจกรรมพักผ่อนอันก่อให้เกิดความหลากหลายและควมมีชีวิตชีวาในพื้นที่ 2. พื้นที่สัญจรที่ออกแบบโดยคำนึงถึงผู้ที่เข้ามาใช้งานทุกรูปแบบโดยเฉพาะผู้พิการทางสายตาและผู้พิการทางการเคลื่อนไหว โดยออกแบบทางลาด สร้างสัญลักษณ์ทางเดินเบรลล์บล็อก จุดพักผ่อนที่สร้างความสะดวกในการใช้งานและพึ่งพาตนเองได้ 3. ทางเดินลอยฟ้าออกแบบโดยให้ความสำคัญกับบริเวณจุดเชื่อมต่อระหว่างอาคารและพื้นที่ทางเดินลอยฟ้า รวมถึงออกแบบทางเดินให้มีขนาดและสภาพเหมาะสมมองเห็นได้ชัดเจน มีการจัดพื้นที่สำหรับกิจกรรมและพักผ่อน เพื่อเป็นอีกทางเลือกให้ผู้คนสามารถเข้ามาใช้งานได้

คำสำคัญ: พื้นที่ว่างสาธารณะ, ทางเดินเท้า, ทางเดินลอยฟ้า

The Public Space, footway and Skywalk Design at Yothi-Ratchawithi Area

Theejuta Boonyong, Sasikan Srisopon

Faculty of Architecture, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

Abstract

The objectives of this research are 1) To study the physical forms of cities and activities in the Yothi-Ratchawithi Area 2) To study the traffic systems and the traffic patterns on Rajavithi Road 3) To present the design of public areas, footway and skywalk at Yothi-Ratchawithi Area. This research has collected data from documents and surveyed in the area of physical, user activities, systems and routes for transportation and important areas. The data were Analyzed with the walkable city concept and the good walk concept. The results of this research are presented through projects design in 3 areas which are 1. Public areas which are designed in relation to the surrounding context in order to have interaction and create alternatives for leisure activities causing diversity and vitality in the area. 2. The footway areas are designed with regard to all types of people, especially those with disabilities and mobility. By designing the ramp Create a block symbol braille Resting spot to facilitate this group of people to be able to be self-reliant. 3. The skywalk area is designed with the focus on the connection between the building and the skywalk. Including designing corridors to be of suitable size and condition and clearly visible including setting up space for leisure activities as alternative for people to use.

Keywords: Public space, footway, Skywalk

บทนำ

ย่านโยธี-ราชวิถีเป็นย่านศูนย์กลางทางการแพทย์และบริการสาธารณสุข รวมทั้งสถาบันวิจัยสถานศึกษาและสถานที่ราชการ นอกจากนี้ยังเป็นจุดเชื่อมต่อและจุดเปลี่ยนถ่ายการสัญจรที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยมีระบบขนส่งสาธารณะหลายประเภท ทั้งรถไฟฟ้า รถตู้ รวมถึงรถประจำทาง ที่ให้บริการขนส่งผู้โดยสารทั้งในระดับเมืองและระดับภูมิภาค (UDDC, 2562) โดยแผนการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ย่านโยธี - ราชวิถี กำหนดให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเต็มศักยภาพ เพื่อสอดคล้องกับนโยบายการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำมาตรการทางผังเมืองและข้อเสนอแนวทางการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์ ย่านโยธี-ราชวิถี 2575 ตามโครงการ Bangkok 250 ของสำนักผังเมือง กทม ร่วมกับศูนย์ออกแบบและพัฒนาเมือง (UDDC) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปว่าแผนการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวสามารถแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่

1. ระยะสั้น 5 ปี นำเสนอให้มีการจัดสรรพื้นที่พักผ่อน/พื้นที่อยู่อาศัยชั่วคราวให้กลุ่มคนใช้และเคลื่อนย้าย และสามารถเข้าถึงพื้นที่สีเขียวที่มีอยู่เดิมให้มากขึ้น
2. ระยะกลาง 10 ปี นำเสนอให้มีการก่อสร้างทางเดินลอยฟ้า(skywalk) ที่จะเชื่อมต่อโรงพยาบาลในย่านและสถานี BTS อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ รวมถึงพัฒนาพื้นที่สีเขียว พื้นที่สาธารณะ และเชื่อมโยงโครงข่ายทางเดินเท้าภายในย่าน
3. ระยะยาว 20 ปี นำเสนอให้ปรับปรุงการใช้ประโยชน์ที่ดินในย่านให้เป็นพื้นที่ Mixed use

นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและสำรวจกายภาพทั่วไปบนพื้นที่ย่านโยธี-ราชวิถีพบว่า มีปัญหาสำคัญคือ พื้นที่สาธารณะไม่สามารถตอบสนองต่อการเข้าถึงของกลุ่มคนได้เท่าที่ควร รวมถึงสภาพภูมิทัศน์ไม่เอื้อต่อการใช้สอยและสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรทางสังคม สอดคล้องกับบทความที่อธิบายว่า ย่านโยธี-ราชวิถีนี้อาจมีพื้นที่ว่างทั้งหมดกว่า 360,000 ตร.ม. โดยเป็นพื้นที่หน้าหน่วยงานราชการถึง 120,000 ตร.ม. ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการล้อมรั้ว กั้นกำแพงทึบเพื่อแบ่งแยกขอบเขตของตน ทำให้ขาดการเชื่อมต่อทางกายภาพของแต่ละหน่วยงานและไม่เป็นมิตรต่อการใช้พื้นที่เดินเท้าของคนทั่วไป (ประชาไท, 2559) มากกว่านั้นพื้นที่ทางเดินเท้าบางส่วนยังมีสภาพทรุดโทรมขาดความต่อเนื่องของระบบทางสัญจรเท้า และลักษณะกายภาพไม่เอื้อต่อการใช้สอยของคนทุกกลุ่มอย่างแท้จริง ซึ่งพื้นที่สาธารณะเป็นองค์ประกอบทางกายภาพที่สำคัญของเมือง พื้นที่สาธารณะที่ดีจึงควรมีความหลากหลายของผู้คนและกิจกรรม (Jacobs, 1962) โดยเฉพาะการมีกิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมทางเลือกบนพื้นที่สาธารณะ จะดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาใช้พื้นที่และสร้างบรรยากาศที่ดีมากขึ้น (Gehl, 1987)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเพื่อนำเสนอผลงานออกแบบในประเด็นพื้นที่สาธารณะ (public space) พื้นที่ทางเดินเท้า (footway) และทางเดินลอยฟ้า (skywalk) เนื่องจากเป็นสิ่งสำคัญที่มีความจำเป็นคุณภาพชีวิตของประชาชนจำนวนมาก ส่งเสริมให้เกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม สร้างความสะดวกและความปลอดภัยในย่านพื้นที่ และเป็นองค์ประกอบสำคัญ

ทำให้พื้นที่เมืองเกิดกิจกรรมที่หลากหลายอันส่งผล
ให้เมืองมีชีวิตชีวา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบทางกายภาพและกิจกรรมในย่านโยธี-ราชวิถี
2. เพื่อศึกษาระบบสัญจรและรูปแบบทางสัญจรบริเวณถนนราชวิถี
3. เพื่อนำเสนอผลงานออกแบบพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ทางสัญจรเท้า และทางเดินลอยฟ้าบริเวณถนนราชวิถี

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการดำเนินโครงการวิจัย ผู้วิจัยได้
ดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนดังนี้

1. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การ
สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นทั่วไปต่อการใช้พื้นที่สาธารณะ การ
สังเกตใช้เก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมของคนในการใช้
พื้นที่สาธารณะ และการสำรวจใช้เก็บข้อมูลด้าน
กิจกรรมและกลุ่มคนที่ใช้พื้นที่สาธารณะในช่วงเวลา
ต่าง ๆ

2. ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด
และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และสื่อเว็บไซต์ต่าง ๆ

2.2 สำรวจพื้นที่เพื่อศึกษากายภาพพื้นที่ ข้อมูล
กิจกรรมผู้เข้ามาใช้งาน จุดพื้นที่สำคัญภายในย่าน
ระบบและเส้นทางการสัญจร

2.3 สรุปข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลผ่านการ
จัดทำแผนที่(mapping)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ร่วมกับ
แนวคิดเมืองเดินได้-เมืองเดินดี นำเสนอผลการ
ออกแบบพื้นที่สาธารณะและการออกแบบทางเดิน
ลอยฟ้า

4. ออกแบบพื้นที่สาธารณะและทางเดินลอยฟ้า

ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์แล้วนำเสนอ
ผลงานออกแบบคือ

4.1 ออกแบบพื้นที่สาธารณะในจุดสำคัญภายใน
ย่าน

4.2 ออกแบบพื้นที่ทางเดินเท้า(footway)เพื่อ
เพิ่มศักยภาพในการเดินทางในพื้นที่

4.3 ออกแบบพื้นที่ทางเดินลอยฟ้า(skywalk)
บริเวณถนนราชวิถี

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของพื้นที่ที่สามารถ
สรุปสาระสำคัญสำหรับการออกแบบได้ดังนี้

1. ลักษณะสำคัญทางกายภาพและกิจกรรมสำคัญ ในพื้นที่ย่านโยธี – ราชวิถี

ลักษณะกายภาพย่านโยธี-ราชวิถีส่วนใหญ่
มีการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารเพื่อการแพทย์
การราชการ และการค้า (รูปที่1)

รูปที่1 แผนที่แสดงกายภาพและกิจกรรมในย่าน
โยธี-ราชวิถี

โดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมื่อวิเคราะห์
ร่วมกับแนวคิดของ Jan Gehl พบว่าส่วนใหญ่เป็น
กิจกรรมจำเป็น(Necessary Activities) เช่นการ

เดินทางไปทำงาน ไป โรงเรียน การยืนคอยรถ
ประจำทาง มากกว่ากิจกรรมทางเลือก(Optional
Activities) และ กิจกรรมทางสังคม (Social
Activities)(รูปที่2)

รูปที่ 2 ลักษณะกิจกรรมและกลุ่มคนที่ทำกิจกรรม
ในย่านโยธี-ราชวิถีตามช่วงเวลาต่าง ๆ

2. ระบบสัญจรและรูปแบบทางสัญจรบริเวณถนน ราชวิถี

พื้นที่สาธารณะในย่านส่วนใหญ่เป็นรูปแบบ
พื้นที่สาธารณะประเภทเส้นทาง (Linear) มีรูปร่าง
ลักษณะแคบยาวหรือเป็นเส้น ได้แก่ ถนน ทางเท้า
หรือบาทวิถี การใช้งานพื้นที่จะมีความสัมพันธ์กับ
ระบบและรูปแบบการสัญจรประเภทต่าง ๆ เช่น
รถประจำทาง รถยนต์ รถไฟฟ้าขนส่งมวลชน การ
เดินเท้า เป็นต้น (รูปที่ 3)

รูปที่ 3 แผนที่แสดงระบบและเส้นทางการสัญจร

3. ผลงานออกแบบพื้นที่สาธารณะ

พื้นที่สาธารณะที่ออกแบบสามารถจัดกลุ่ม
ได้ 2 ประเภท คือ 1.พื้นที่สาธารณะประเภท (Area)
2.พื้นที่สาธารณะประเภทเส้นทางทาง (Linear)
สรุปรายละเอียดได้ดังนี้

3.1 พื้นที่สาธารณะประเภทพื้นที่ (Area)

จากการศึกษาพบว่าพื้นที่สาธารณะมีความ
เหมาะสมที่จะเป็นจุดออกกำลังกาย เนื่องจาก
ในช่วงเย็นจะมีผู้คนออกมาสัญจรเป็นจำนวนมากทั้ง
พนักงานบริษัทและผู้อยู่อาศัยในบริเวณข้างเคียง
เนื่องจากในย่านนั้นมีพื้นที่ที่ให้ผู้คนมาออกกำลัง
กายหรือพื้นที่พักผ่อนที่ให้ผู้คนได้พบปะสังสรรค์
กันไม่เพียงพอ โดยผู้ศึกษาออกแบบพื้นที่สาธารณะ
เพิ่มเติมทั้งหมด 2 จุด คือ

จุดที่ 1 เป็นจุดที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ของกระทรวง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยบริบทรอบด้านเป็น
สถาบันวิจัยและพัฒนาองค์การเภสัชกรรม อาคาร
พักอาศัยของข้าราชการ (รูปที่ 4)

รูปที่ 4 จุดออกแบบพื้นที่สาธารณะจุดที่ 1
จุดนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบพื้นที่ให้ทุกคนมาออกกำลัง
กายและพักผ่อน เพิ่มทางเลือกในการใช้งานพื้นที่

รวมถึงสนับสนุนให้เกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์ (รูปที่ 5)

รูปที่ 5 ผลการออกแบบพื้นที่สาธารณะจุดที่ 1

จุดที่ 2 เป็นจุดที่บริบทรอบด้านอยู่ติดกับโรงเรียน ประถมมีสภากว้างและอาคารพักอาศัยของข้าราชการ (รูปที่ 6)

รูปที่ 6 จุดออกแบบพื้นที่สาธารณะจุดที่ 2

จุดนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบเป็นพื้นที่พักผ่อนและสนามเด็กเล่น เนื่องจากจุดนี้อยู่ติดโรงเรียนในช่วงเย็นจะมีผู้ปกครอง มารอรับเด็กเป็นจำนวนมาก ผังตรงข้ามที่เป็นอาคารพักอาศัยบริเวณภายในพื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมรองรับสำหรับเด็กและเยาวชน (รูปที่ 7)

รูปที่ 7 ผลการออกแบบพื้นที่สาธารณะจุดที่ 2

3.2 พื้นที่สาธารณะประเภทเส้นทางทาง (Linear)

3.2.1 พื้นที่ทางเดินเท้า (footway)

ทางม้าลาย เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้กับโรงพยาบาลมีคนเข้ามาใช้งานเป็นจำนวนมาก จากการลงสำรวจพบว่าทางม้าลายในพื้นที่ไม่มีสัญญาณไฟสำหรับข้ามถนน พื้นที่ทางเดินทางไม่มีสัญลักษณ์สำหรับผู้พิการทางสายตา รวมถึงบริเวณเกาะกลางที่เป็นจุดรอมีสภาพไม่เอื้อต่อการใช้งานของผู้พิการ (รูปที่ 8)

รูปที่ 8 สภาพทางม้าลาย

ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการออกแบบพื้นที่ทางม้าลายให้มีการขยายทางเดิน เพิ่มพื้นที่สัญลักษณ์สำหรับผู้พิการทางสายตา ติดตั้งสัญญาณไฟ และเพิ่มพื้นที่ข้ามสำหรับผู้พิการ (รูปที่ 9)

รูปที่ 9 ผลการออกแบบทางม้าลาย

จุดรอรถเมล์ เป็นพื้นที่บริการสาธารณะที่มีคนเข้ามาใช้งานเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้พื้นที่ไม่เพียงพอต่อผู้ใช้งาน รวมทั้งบริเวณป้ายรถเมล์ไม่มีป้ายบอกเวลาเดินรถที่แน่นอน (รูปที่ 10)

รูปที่ 10 สภาพจุดรอรถเมล์

ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาโดยการออกแบบพื้นที่จุดจอดรถเมล์โดยการขยายจุดจอดรถเมล์ในบางจุดที่มีคนเข้ามาใช้งานเป็นจำนวนมาก เพิ่มที่นั่ง มีจุดพิงสำหรับผู้ยืนรอ มีป้ายบอกเวลาเดินรถที่ชัดเจนและเพิ่ม street furniture ที่จำเป็นต่อพื้นที่ (รูปที่ 11)

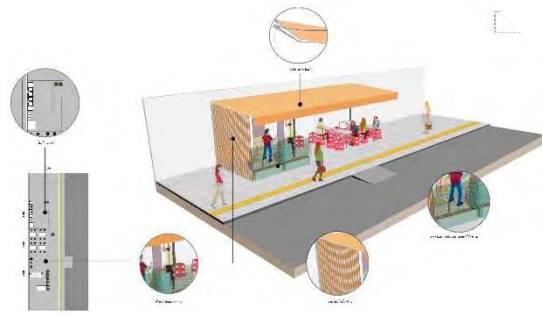
รูปที่ 11 ผลการออกแบบจุดจอดรถเมล์

พื้นที่ทางเดินข้างถนน (sidewalk) พื้นที่ทางเดินข้างถนนบางบริเวณถูกใช้เป็นร้านอาหารริมทางโดยจะมีผู้เข้ามาใช้งานเป็นจำนวนมากในตอนกลางวันและไม่มีการจัดระเบียบผู้ที่มายืนรอซื้ออาหารส่งผลให้พื้นที่ทางเท้าในช่วงเวลากลางวันไม่มีพื้นที่ให้คนเดิน (รูปที่ 12)

รูปที่ 12 สภาพร้านอาหารริมทางเท้า

ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาตรงบริเวณทางเดินข้างถนนโดยจัดวางพื้นที่ของตัวร้านใหม่ให้ผู้คนที่มารอซื้ออาหารสามารถเข้ามารอในบริเวณภายในร้านได้นอกจากนี้ยังออกแบบหลังคาร้านให้เป็นหลังคาพับเก็บได้ และเพิ่มจุดจำกัดของเสียดของเศษอาหารให้กับร้านอาหารริมทางให้เป็นระบบและเป็นระเบียบ อันสร้างสุขภาวะที่ดีให้กับคนในการใช้พื้นที่รวมถึงช่วยสร้างความสะอาดให้กับสภาพแวดล้อม(รูปที่ 13)

รูปที่ 13 ผลการออกแบบร้านอาหารบนทางเดิน

3.2.2 ทางเดินลอยฟ้า(skywalk)

เนื่องจากแนวโน้มในอนาคตพื้นที่ย่านราชวิถีจะเป็นจุดยุทธศาสตร์ของ medical hub หน่วยงานภาครัฐจึงมีแผนนโยบายสร้างทางเดินลอยฟ้า(skywalk) บริเวณถนนราชวิถี โดยเริ่มต้นจากโรงพยาบาลราชวิถียาวไปถึงทางถนนพระรามหกเชื่อมกับทางเดินลอยฟ้าเดิมของโรงพยาบาลรามาธิบดี เพื่อเพิ่มรูปแบบการเดินทางสาธารณะที่อำนวยความสะดวกและความรวดเร็วให้กับผู้ใช้งานในย่านพื้นที่มากยิ่งขึ้น (รูปที่ 14)

รูปที่ 14 เส้นทางเดินลอยฟ้าใหม่เชื่อมกับทางเดินลอยฟ้าเดิม

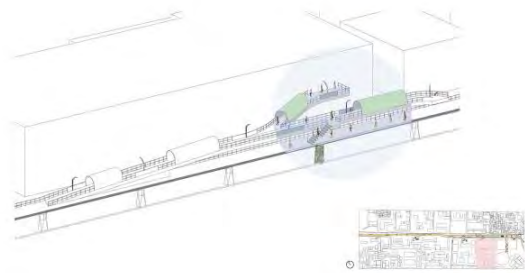
ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดผลงานออกแบบเส้นทางเดินลอยฟ้าใหม่โดยแยกตามจุดสำคัญดังนี้ **จุดที่ 1** เป็นบริเวณทางเดินลอยฟ้า(skywalk)เชื่อมเข้ากับตัวอาคารของโรงพยาบาลราชวิถีซึ่งเป็น

จุดสำคัญภายในย่านที่มีคนเข้ามาใช้งานเป็นจำนวนมาก (รูปที่ 15)

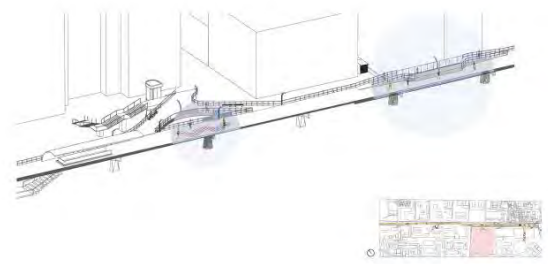
รูปที่ 15 จุดเส้นทางเดินเท้า(skywalk) จุดที่ 1

จุดที่ 2 บริเวณทางเชื่อมมีการยกระดับเนื่องจากการเชื่อมอาคารของระดับชั้นที่สูง ซึ่งจะเชื่อมไปยังสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติ และเชื่อมกับตัวอาคารของโรงพยาบาลพระมงกุฎ(รูปที่ 16)

รูปที่ 16 จุดเส้นทางเดินเท้า(skywalk) จุดที่ 2

จุดที่ 3 อยู่ตรงบริเวณพระราชวังพญาไท ทางผู้วิจัยจึงได้มีการลดระดับของทางเดินลอยฟ้า (skywalk) เพื่อให้มีจุดชมบรรยากาศและถ่ายรูปของพระราชวังเพื่อรองรับผู้คนที่สัญจรผ่านไปมาได้ ซึ่งการจราจรนั้นถือว่าสร้างความลำบากเป็นอย่างมากให้กับผู้ป่วย โดยในเวลานี้สิ่งที่ต้องการมากที่สุดคือ ถนนที่จะสามารถเข้าถึงพื้นที่รับบริการได้โดยไม่ความติดขัด (รูปที่ 17)

รูปที่ 17 จุดเส้นทางเดินเท้า(skywalk) จุดที่3

สรุปผลและอภิปรายการวิจัย

จากแนวคิด Walkable city ที่ต้องการส่งเสริมการเดินเท้า (Walk-ability) และการใช้จักรยาน (Ride-ability) ภายในเมืองส่งเสริมให้คนใช้การเดินเท้าและจักรยานในการสัญจรระยะสั้น(อุมาภรณ์ บุพไชย, 2561)และแนวคิดการเดินดี(good walk) ที่มีลักษณะพื้นที่ที่น่าเดิน มีกิจกรรมระหว่างทาง ร่มเงา ที่นั่งพัก สะอาด เดินสะดวกโดยความต่อเนื่องของโครงข่ายทางเดินเท้า ความกว้างของทางเท้าที่เหมาะสม มีความเรียบของทางเท้า รวมถึงเดินปลอดภัย (UDDC, 2562) ร่วมกับวิเคราะห์สภาพพื้นที่และบริบทโดยรอบ สามารถสรุปผลนำเสนอผ่านงานออกแบบพื้นที่และสถาปัตยกรรมสำคัญในย่าน มีสาระสำคัญ คือ

1. พื้นที่สาธารณะประเภทพื้นที่(Area) ออกแบบเชื่อมโยงกับบริบทรอบข้าง เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์มีผลต่อการออกแบบพื้นที่ในแต่ละจุดที่จะตอบสนองแก่ผู้ที่เข้ามาใช้งาน สร้างทางเลือกในการทำกิจกรรมพักผ่อนก่อให้เกิดความหลากหลายและความมีชีวิตชีวาในพื้นที่

2. พื้นที่สาธารณะประเภทเส้นทาง(Linear)

2.1 พื้นที่ทางเดินเท้า(footway) ออกแบบโดยคำนึงถึงผู้เข้ามาใช้งานทุกรูปแบบ โดยเฉพาะผู้พิการทางสายและผู้พิการทางการเคลื่อนไหว โดยมีการออกแบบทางลาด สร้างสัญลักษณ์ทางเดิน

เบอร์ลส์ล็อก จุดพักผ่อนเพื่อเอื้อความสะดวกให้กับ
คนกลุ่มนี้ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

2.2 ทางเดินลอยฟ้า(skywalk) ออกแบบโดยให้
ความสำคัญกับการออกแบบบริเวณจุดเชื่อมต่อ
ระหว่างอาคารและพื้นที่ทางเดินลอยฟ้า(skywalk)
และออกแบบทางเดินลอยฟ้า(skywalk) ให้มีขนาด
และสภาพเหมาะสมสามารถมองเห็นได้ชัดเจน มี
การจัดวางจุดกิจกรรม พื้นที่พักผ่อน เพื่อเพิ่ม
กิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมทางเลือกให้ผู้คน
สามารถเข้ามาใช้งานได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาสภาพพื้นที่กับการใช้งานที่เอื้อ
ต่อผู้พิการให้ครอบคลุมทุกจุด
2. ควรมีการศึกษาข้อมูลด้านเทคโนโลยีการ
ออกแบบภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมทางพื้นที่ ที่
ดึงดูดให้คนเข้ามาใช้งานรวมถึงลดมลภาวะทาง
สภาพแวดล้อม
3. ศึกษาบริเวณจุดเชื่อมต่อของพื้นที่ทางเดินเท้าริม
ถนนด้านล่างและพื้นที่ทางเดินเท้าลอยฟ้า
(skywalk) เพื่อเชื่อมต่อในมิติกายภาพและสังคม
ตลอดจนรองรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นบนพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

- ประชาไท. (2559). “เผยแพร่สำรวจ 3 ย่านดัง
กรุงเทพ-ลุยปรับพื้นที่เน้นคุ้มค่า-เข้าถึงได้
ทุกคน” ค้นเมื่อวันที่ [10 ธันวาคม
2562]. เข้าถึงได้จาก ([https://pra
chatai.com/journal/2016/06/66507](https://prachatai.com/journal/2016/06/66507))
- UDDC. (2562). กรุงเทพฯ 250. สืบค้นเมื่อวันที่ [28
มิถุนายน 2562]. เข้าถึงได้จาก
(<http://bangkok250.org/yothee/>)

- อุมาภรณ์ บุพไชย. (2561). **Walkable city.**
สืบค้นเมื่อวันที่ [26 กุมภาพันธ์ 2563].
เข้าถึงได้จาก ([https://medium.com/
@umapupphachai/walkable-city-
cd0ccd999bcbc](https://medium.com/@umapupphachai/walkable-city-cd0ccd999bcbc))
- Gehl, J. (1987). *Life Between Buildings.*
New York: Van Nostrand Reinhold.
- Jacobs, J. (1962). *The Death and Life of
Great American Cities.* London:
Cape.